

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. január 5. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességzegés büntette miatt Bodor Előd r. zászlós I. r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. május 19. napján kihirdetett Kb.IV.40/2009/7. számú ítéletét **az I. r. és a II. r. vádlottak** vonatkozásában **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa Kb.IV.40/2009/7. számú, 2010. május 19. napján kelt ítéletében az I. r. vádlottat és a II. r. vádlottat szolgálatban kötelességzegés büntetésében mondta ki bűnösnek. I. r. vádlottat 300 napi tétel, napi tételenként 300 Ft pénzbüntetésre, míg a II. r. vádlottat 270 napi tétel, napi tételenként 300 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a bíróság a pénzbüntetésnek meg nem fizetése esetére azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottakat személyenként kötelezte 7.786 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész mind két vádlott terhére a büntetések súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg az elsőfokú katonai tanács ítéletét és vádlottakat felfüggesztett fogház büntetésre ítélje, előzetes bírósági mentesítésük mellett.

A vádlottak és meghatalmazott védőjük nyilatkozataik megtételére háromnapos gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül az ítéletet tudomásul vették. Indítványozták, hogy a bíróság engedélyezze részükre a pénzbüntetés részletekben történő megfizetését.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség Kf.II.99/2010. számú, 2010. július 1-jén kelt indítványában a katonai ügyészség fellebbezését változtatással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság mindkét vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés napi tételének számát és a napi tétel összegét súlyosítsa, és a vádlottakat a Btk. 134. § (1) és (2) bekezdése alapján várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetésre is ítélje. Egyebekben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő képviselője perbeszédében az indítványban foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárását perrendszerűen folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékok egyenként és összességében történt értékelésével helyesen, a váddal egyező történeti tényállást

állapított meg. A bizonyítékok mérlegeléséről beszámolt határozatának indokolásában, a tényállás - indítványa szerint - mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, felülbírálatra alkalmas. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményüket a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntettének. A büntetés kiszabása tekintetében az elsőfokú katonai tanáccsal egyetértett a pénzbüntetés alkalmazását illetően, azonban annak súlyosítását látta indokoltnak mindkét vádlott tekintetében, a napi tételek számának és az egy napi tétel összegének felemelésével. Szükségesnek tartotta továbbá a vádlottakkal szemben katonai mellékbüntetés, várakozási idő meghosszabbítását is, a büntetési célok elérése érdekében. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a vádlottak védője az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kellő indokát adta az általa alkalmazott pénzbüntetésnek. A büntetési célok ezzel maradéktalanul elérhetők, nem szükséges katonai mellékbüntetés alkalmazása, nem értett egyet az ügyész ez irányú indítványával, és annak elutasítását kérte. Indítványozta figyelembe venni a bekövetkezett időmúlást, hogy a vádlottak fogták el a rendőrségről eltávozott előállított személyt, így vele szemben az eljárás nem hiúsult meg. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Megismételte korábban előterjesztett indítványát, és kérte, hogy a bíróság engedélyezze a kiszabott pénzbüntetés részletekben történő megfizetését.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a büntető eljárási törvény rendelkezéseit annyiban nem tartotta be, hogy a vádlottakat egymás jelenlétében oktatta ki az eljárási jogszabályokra, amely ellentétes a Be. 288.§ (1) bekezdésével. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis a vádlottak Be. 117.§ (2) bekezdésében foglalt jogaira történő kioktatás a kihallgatás részét képezi, és a Be. 288.§ (1) bekezdése szerint a vádlottat rendszerint a még ki nem hallgatott vádlott-társai távollétében kell kihallgatni. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem jelentett olyan, a Be. 375.§ (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna. Egyebekben pedig az elsőfokú katonai tanács perrendszerűen folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú katonai tanács a rendelkezésére álló bizonyítékok, a vádlottak beismerő vallomása, a tanúk vallomásai, és a rendelkezésre álló bünyügyi iratok alapján állapította meg a tényállást. E tényállás, amely a vádlottak ténybeli beismerő vallomásán és ezt alátámasztó egyéb bizonyítékokon alapszik, mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette cselekményüket is. A vádlottak magatartásukkal megszegték a Magyar Rendőrség Szolgálati Szabályzatának 42.§ (1) bekezdésében írt rendelkezéseket, valamint a rendőrkapitányság vezetőjének szóbeli utasítását. Nem került elhelyezésre az előállított személy az előállító helyiségben, akivel szemben a kapitányság vezetőjének utasítása ellenére a kapitányság épületén belül kézbilincset nem alkalmaztak, és a vádlottak nem gondoskodtak e személy folyamatos őrzéséről. E szabályszegések súlyos szabályszegésnek tekintendők, mivel a vádlottak által ellátott szolgálat alaprendeltetését veszélyeztette. E kötelességszegések miatt a bűncselekmény gyanúja miatt előállított személy a rendőrség épületéből el tudott távozni és ez - figyelemmel az állandó irányadó bírói gyakorlatra, a szolgálat ellátására jelentős hátránnyal járt. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlottak cselekményét a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntettének.

A vádlottak pénzbüntetésének súlyosítására irányuló ügyészi indítványt a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket és a vádlottakkal szemben cselekményükkel arányos büntetést szabott ki, amikor őket az enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés napi tételszáma és az egy napi tétel összege arányban áll a terhükre rótt cselekmény társadalomra veszélyességével és anyagi teherbíró képességükkel. Helyesen differenciált az elsőfokú katonai tanács, amikor a járőrvezető I.r. vádlottal szemben magasabb tételszámú pénzbüntetést szabott ki.

A vádlottak eddig kifogástalanul látták el a rendőri szolgálatukat, ezért a másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek velük szemben katonai mellékbüntetés alkalmazását, ezért az erre irányuló ügyészi sem foghatott helyt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetés önmagában alkalmas arra, hogy mind a vádlottakat, mind másokat visszatartson hasonló bűncselekmények elkövetésétől. Ezért alkalmas a Btk.37.§-ában írt büntetési célok elérésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzés a Be. 371. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. január 5.

**dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. a tanács elnöke, dr. Biszak János hb. ezredes sk. előadó bíró,
dr. Ifkovics Béla hb. ezredes sk. bíró**

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. január 5.

dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Tóth Mihályné tisztviselő